

महावीराष्टक स्तोत्र

(कविवर भागचन्दजी कृत)

(शिखरिणी)

यदीये चैतन्ये मुकुर इव भावाश्चिदचिताः,
समं भान्ति ध्रौव्य-व्यय-जनि लसन्तोऽन्तरहिताः ।
जगत्साक्षीमार्ग-प्रकटन-परो भानुरिव यो,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥१॥

अताम्रं यच्चक्षुः कमल-युगलं स्पन्द-रहितम्,
जनान् कोपापायं प्रकटयति वाभ्यन्तरमपि ।
स्फुटं मूर्तिर्यस्य प्रशमितमयी वातिविमला,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥२॥

नमन्नाकेन्द्राली मुकुट-मणि-भा-जाल-जटिलं,
लसत्-पादाम्भोज-द्वयमिह यदीयं तनु भृताम् ।
भव ज्वाला-शान्त्यै प्रभवति जलं वा स्मृतमपि,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥३॥

यदर्चा-भावेन प्रमुदित-मना दर्दुर इह,
क्षणादासीत्-स्वर्गी गुण-गण-समृद्धः सुखनिधिः ।
लभन्ते सद्भक्ताः शिव-सुख-समाजं किमु तदा,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥४॥

कनत्-स्वर्णाभासोऽप्यपगत-तनुज्ञान-निवहो,
विचित्रात्माप्येको नृपतिवरसिद्धार्थ-तनयः ।
अजन्मापि श्रीमान् विगत-भवरागोऽद्भुत-गतिः,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥५॥

यदीया वागंगा विविध-नय-कल्लोल-विमला,
वृहज्ज्ञानांभोभिर्जगति जनतां या स्नपयति ।
इदानीमप्येषा बुध-जन-मरालैः परिचिता,
महावीरस्वामी नयनपथगामी भवतु मे (नः) ॥६॥